

3 APRIL 2013

P.13.0509.N/1

Hof van Cassatie van België

Arrest

Nr. P.13.0509.N

677 ~~XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX~~ wonende te ~~XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX~~ doch thans
opgesloten in het Centrum voor Illegalen te 8200 Brugge, Zandstraat 150,
vreemdeling, verzoeker tot invrijheidstelling, aangehouden,
eiser,
met als raadsman mr. Herman De Ponthiere, advocaat bij de balie te Ieper,
tegen
BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en
Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, voor wie optreedt
de fod Binnenlandse Zaken, Algemene Directie Vreemdelingenzaken, met kan-
toor te 1000 Brussel, Antwerpsesteenweg 59B,
ambtshalve tussenkomende partij,
verweerder.

3 APRIL 2013

P.13.0509.N/2

I. RECHTSPLEGING VOOR HET HOF

Het cassatieberoep is gericht tegen het arrest van het hof van beroep te Gent, kamer van inbeschuldigingstelling, van 12 maart 2013.

De eiser voert in een memorie die aan dit arrest is gehecht, een middel aan.

Raadsheer Luc Van hoogenbemt heeft verslag uitgebracht.

Advocaat-generaal met opdracht Michel Palumbo heeft geconcludeerd.

II. BESLISSING VAN HET HOF***Beoordeling******Middel***

1. Het middel voert schending aan van de artikelen 8 en 13 EVRM, artikel 149 Grondwet en de artikelen 7, 8bis, 27, 62 en 74/13 Vreemdelingenwet: het arrest antwoordt niet of minstens niet op afdoende wijze op eisers besluiten; anders dan in het advies van het openbaar ministerie werd vermeld, was het verzoekschrift wel gericht tegen de vrijheidsberovende maatregel; zoals uit de voormelde artikelen 62 en 74/13 blijkt, is het onjuist te beweren dat de Vreemdelingenwet geen motiveringsverplichting met zich meebrengt; ook het kinderloze gezin wordt beschermd door artikel 8 EVRM; de onderzoeksgerechten moeten en kunnen in elk geval zich uitspreken over de opportuniteit van de opsluiting; artikel 13 EVRM vereist dat tegen de beslissing tot opsluiting een daadwerkelijk rechtsmiddel ter beschikking staat.

2. Artikel 149 Grondwet is niet van toepassing op de onderzoeksgerechten die uitspraak doen over de handhaving van een ten aanzien van een vreemdeling genomen bestuurlijke maatregel van vrijheidsberoving.

In zoverre faalt het middel naar recht.

3. Het middel voert schending aan van de artikelen 7 en 8bis Vreemdelingenwet zonder nauwkeurig aan te geven hoe en waardoor het arrest die bepalingen schendt.

3 APRIL 2013

P.13.0509.N/3

In zoverre is het middel onnauwkeurig, mitsdien niet ontvankelijk.

4. Het verzoekschrift tot invrijheidstelling van de eiser vermeldt dat de wettelijke voorwaarden om tot een vrijheidsberoving over te gaan niet vervuld zijn door het bevel van 6 februari 2013.

Het schriftelijk advies van de procureur-generaal bij het hof van beroep, waarvan het arrest de redenen en motieven aanneemt, stelt niet dat het verzoekschrift van de eiser niet gericht is tegen de vrijheidsberovende maatregel. Het stelt dat de middelen van het verzoekschrift gericht zijn tegen het initiële bevel om het grondgebied te verlaten met inreisverbod en vasthouding met het oog op verwijdering van 22 januari 2013 dat zonder voorwerp is geworden ingevolge het nieuwe bevel om het grondgebied te verlaten van 6 februari 2013, zodat er nog enkel dient geoordeeld te worden over de beslissing tot het vasthouden in een welbepaalde plaats die aan de eiser werd betekend op 6 februari 2013.

In zoverre mist het middel dat berust op een onjuiste lezing van het arrest, feitelijke grondslag.

5. Het arrest oordeelt niet dat de administratieve beslissing krachtens artikel 62 Vreemdelingenwet niet moet gemotiveerd worden.

In zoverre mist het middel eveneens feitelijke grondslag.

6. Artikel 74/13 Vreemdelingenwet bepaalt dat de minister of zijn gemachtigde bij het nemen van een beslissing tot verwijdering ten aanzien van een onderdaan van een derde land rekening moet houden met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken persoon. Die bepaling vereist evenwel geen formele motivering. Het arrest dat in die zin oordeelt, is naar recht verantwoord.

In zoverre kan het middel niet worden aangenomen.

7. Wanneer de onderzoeksgerechten kennisnemen van een beroep van een vreemdeling tegen een vrijheidsberovende maatregel met het oog op diens verwijdering van het grondgebied, gaan zij alleen na of de maatregel alsook de beslissing tot verwijdering waarop zij steunt, in overeenstemming zijn met de wet, zonder zich te mogen uitspreken over hun gepastheid.

3 APRIL 2013

P.13.0509.N/4

Het aan de onderzoeksgerechten opgedragen wettigheidstoezicht heeft betrekking op de formele geldigheid van de akte, met name of zij gemotiveerd is en of zij in overeenstemming is met de internationale rechtsnormen die rechtstreekse werking hebben in de interne rechtsorde en met de Vreemdelingenwet.

Dat toezicht houdt eveneens in dat wordt nagegaan of de door de bestuurlijke overheid aangevoerde feiten zich werkelijk hebben voorgedaan en met de werkelijkheid overeenstemmen. De rechter onderzoekt daarbij of de beslissing steunt op een redengeving zonder kennelijke beoordelingsfout of feitelijke vergissing.

8. Anders dan het middel aangeeft, beantwoordt het arrest met overname van de redenen van de beroepen beschikking en van het advies van het openbaar ministerie, eisers verweer, gaat het aldus na of de maatregel overeenkomstig artikel 62 Vreemdelingenwet met redenen is omkleed en verantwoordt het zijn beslissing naar recht.

9. Het recht op eerbiediging van het gezinsleven dat bij artikel 8 EVRM is bepaald, is geen onbeperkt recht. Die bepaling sluit de inmenging van enig openbaar gezag in de uitoefening van dat recht niet uit, wanneer die inmenging bij wet is bepaald en een maatregel is die in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid, de goede zeden of de rechten en vrijheden van anderen.

Op grond van de vaststelling dat de eiser reeds geruime tijd illegaal in het land verblijft, hij niet enkel in België een gezinsleven kan hebben, het niet onmogelijk zou zijn om een gezinsleven te ontwikkelen en verder te zetten in zijn land van herkomst of elders en hij niet aannemelijk maakt dat hij daadwerkelijk de vader zou zijn van het ongeboren kind, verantwoordt het arrest zijn beslissing naar recht zonder schending van artikel 8 EVRM.

In zoverre kan het middel niet worden aangenomen.

10. Uit de omstandigheid eensdeels dat de eiser verweer heeft gevoerd over de toepasselijkheid van voormelde verdragsbepaling en anderdeels dat het arrest dat verweer beantwoordt, blijkt dat eisers recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel, zoals bepaald door artikel 13 EVRM, niet werd miskend.

3 APRIL 2013

P.13.0509.N/5

In zoverre kan het middel evenmin worden aangenomen.

Ambtshalve onderzoek

11. De substantiële of op straffe van nietigheid voorgeschreven rechtsvormen zijn in acht genomen en de beslissing is overeenkomstig de wet geweest.

Dictum

Het Hof,

Verwerpt het cassatieberoep.

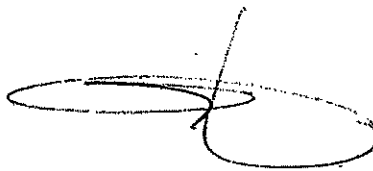
Veroordeelt de eiser tot de kosten.

Bepaalt de kosten op 74,31 euro.

Dit arrest is geweest te Brussel door het Hof van Cassatie, tweede kamer, samengesteld uit afdelingsvoorzitter ridder Jean de Codt, als voorzitter, afdelingsvoorzitter Frédéric Close, en de raadsheren Luc Van hoogenbemt, Benoît Dejemeppe en Filip Van Volsem, en op de openbare rechtszitting van 3 april 2013 uitgesproken door afdelingsvoorzitter ridder Jean de Codt, als voorzitter, in aanwezigheid van advocaat-generaal met opdracht Michel Palumbo, met bijstand van griffier Frank Adriaensen.

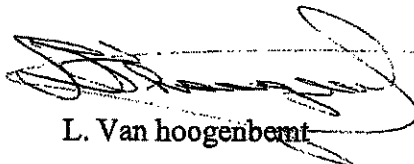
F. Adriaensen

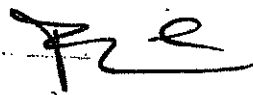
F. Van Volsem

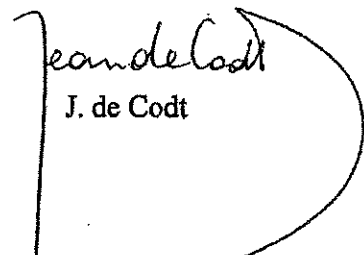
B. Dejemeppe

L. Van hoogenbemt

F. Close

J. de Codt